

Bediüzzaman Said Nursi; Risalelerde ölüm korkusunu nasıl işlemiştir?

Risale-i Nur'a göre ölüm korkusu firak (ayrılık) korkusudur. Yani ülfet ve ünsiyet ettiği bu dünya hayatından ayrılmak, ölümün en acı ve en acıtıcı tarafıdır. İnsanların ölümden korkması da bu yüzdendir.

"Saniyen: Ölüm, sureten görüldüğü gibi dehşetli değil. Çok risalelerde gayet kat'î, şeksiz, şüphesiz bir surette, Kur'ân-ı Hakîmin verdiği nurla ispat etmişiz ki, ehl-i iman için ölüm, vazife-i hayat külfetinden bir terhistir. Hem dünya meydanındaki imtihanda, talim ve talimat olan ubudiyetten bir paydostur. Hem öteki âleme gitmiş yüzde doksan dokuz ahbap ve akrabasına kavuşmak için bir vesiledir."

"Hem hakikî vatanına ve ebedî makam-ı saadetine girmeye bir vasıta. Hem zindan-ı dünyadan, bostan-ı cinâna bir davettir. Hem Hâlık-ı Rahîminin fazlından, kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir. Madem ölümün mahiyeti hakikat noktasında budur; ona dehşetli bakmak değil, bilâkis rahmet ve saadetin bir mukaddemesi nazarıyla bakmak gerektir."

"Hem ehlullahın bir kısmının ölümden korkmaları, ölümün dehşetinden değildir. Belki daha fazla hayır kazanacağım diye, vazife-i hayatın idamesinden kazanacakları hayrat içindir."

"Evet, ehl-i iman için ölüm rahmet kapısıdır, ehl-i dalâlet için zulûmat-ı ebediye kuyusudur."(1)

Ölümü daha dehşetli hale getiren ikinci husus ise, **ölümü ebedi bir yok oluş** olarak düşünmektir. Yani dünya hayatına sıkı sıkı bağlanmış bir kafir için ölüm, dünyadan ebedi olarak kopmak anlamı taşıdığı için, ölümden dehşetli korkar.

Ama ahirete iman etmiş bir mümin için, ölüm sadece bir mekân değiştirme aracıdır. Dolayısı ile mümin ölümden kafir kadar korkmaz, kafir kadar dehşete düşmez. Dünyadan daha güzel bir aleme giden bir adam, neden dünyadan ayrıldığına üzülün ki.

Yani iman ölümün en dehşetli tarafı olan ebedi firakı, yani sonsuz ayrılığı ebedi

visale yani sonsuz kavuşmaya dönüştürüyor. Dolayısı ile müminde ölüm korkusu sadece hesap verme korkusu şeklinde olabilir.

"Hem mevt ve eceli, âlem-i berzaha giden ve âlem-i bekada olan ahbaplara visal ve mülâkat mukaddimesi olarak gösterir. Ehl-i dalâletin nazarında bütün ahbabından bir firak-ı ebedî telâkki ettiği ölüm yaralarını böylece tedavi eder. Ve o firak, ayn-ı lika olduğunu ispat eder."

"Hem kabrin âlem-i rahmete ve dâr-ı saadete ve bağıştan-ı cinâna ve nuristan-ı Rahmân'a açılan bir kapı olduğunu ispat etmekle, beşerin en müthiş korkusunu izale edip, en elîm ve kasavetli ve sıkıntılı olan berzah seyahatini en leziz ve ünsiyetli ve ferahlı bir seyahat olduğunu gösterir. Kabir ile ejderha ağzını kapatır, güzel bir bahçeye kapı açar. Yani, kabir ejderha ağzı olmadığını, belki bağıştan-ı rahmete açılan bir kapı olduğunu gösterir." (2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Beşinci Lem'a, Dokuzuncu Deva.](#)

(2) bk. [Sözler, Otuz İkinci Söz, Üçüncü Mevkif.](#)